

พระราชดำรัสของ
สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เสด็จฯลงศาลาดุสิตาลัยพระตำหนักจิตรลดารโหฐาน ในเวลา ๑๖.๓๐ น. วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้คณะบุคคลต่างๆ รวม ๔๔๒ คณะ จำนวน ๑๗,๐๓๓ คน เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทถวาย พระพรชัยมงคล เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๑๒ สิงหาคม พระชนมพรรษา ๗๑ พรรษา โดยเสด็จฯพร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี ทูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญาสิริวัฒนาพรรณวดี หม่อมเจ้าหญิงสิริวัณวรีมหิดล หม่อมศรีรัศมิ์ มหิดล ณ อยุธยา และคุณสิริกิติยา เจนเซน โดยมี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี เป็นผู้แทนกล่าวถวายพระพร จากนั้น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถมีพระราชดำรัสต่อ คณะบุคคลที่เข้าเฝ้าฯ

ทรงซาบซึ้งคนไทยทุกหมู่เหล่า

ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งในคำกล่าวของท่านนายกรัฐมนตรี เมื่อสักครู่นี้ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นการให้กำลังใจอย่างมาก แก่ผู้ที่พยายามอย่างยิ่งที่จะทำหน้าที่ตอบแทน สอนองคุณแผ่นดินบ้านเกิดเมืองนอน สอนองพระมหากษัตริย์คุณแห่งพระบรมราชวงศ์ และก็สอนองพระองค์แห่งพระบวรพุทธศาสนา ที่ได้ปกป้องผืนแผ่นดินนี้มาตลอด ให้คนไทยเป็นคนที่เข้าใจและอ่อนโยน มีเมตตากรุณาต่อเพื่อนมนุษย์ทั้งหลาย จนกระทั่งประเทศไทยเป็นที่ขึ้นชื่อว่าเป็นบ้านเมืองที่สงบสุข ทุกๆศาสนาอยู่ด้วยกัน และอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจซึ่งกันและกัน อันนี้เป็นสิ่งที่วิเศษสุด

เมื่อมาได้ยินคำของนายกรัฐมนตรีที่กล่าวขึ้น ข้าพเจ้าก็ยิ่งซาบซึ้งใจถือว่าเป็นของขวัญอันประเสริฐสำหรับอายุ ๗๑ นี้ ก็ขอขอบพระคุณท่านนายกฯ และคณะรัฐมนตรีทั้งหลาย และขอขอบใจคณะบุคคล ซึ่งเป็นผู้แทนของหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอิสระ สภา สถาบัน สมาคม องค์กร สโมสร มูลนิธิ และกลุ่มพ่อค้าประชาชนทั้งหลาย ที่มาชุมนุมพร้อมกันในวันนี้ เพื่ออวยชัยให้พรข้าพเจ้าในวันเกิด

ขอขอบพระคุณ ขอให้พรอันประเสริฐทั้งหลาย กลับคืนไปสู่ท่านหมายความว่า ท่านทั้งหลาย มีความสุขความเจริญโดยทั่วกัน

ทรงชื่นชมฝีมือชาวศิลปาชีพ

เมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้รับเชิญไปสหรัฐอเมริกา และประเทศฝรั่งเศส เพื่อไปรับรางวัลที่สหรัฐอเมริกาด้านมนุษยธรรมที่ฝรั่งเศส ได้รับรางวัลในฐานะที่เป็นผู้สนับสนุนดูแลพิทักษ์รักษาศิลปะต่างๆของประเทศไทย และของโลกให้ดำรงอยู่กับโลก ซึ่งข้าพเจ้าภาคภูมิใจมากที่สุด และก่อนที่จะไปก็บังเอิญที่เรือใบทองคำที่เป็นฝีมือของชาวศิลปาชีพสำเร็จมา ข้าพเจ้าก็อดไม่ได้ในความปลื้มปตินี้ เพราะเป็นฝีมือของเด็กๆ ที่ยากจน ๗๓ คน

สมาชิกของมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพ เป็นการแสดงฝีมือในการทำทองคำทุกชนิด เช่น ใบก็ทำเป็นทองคำสลัก และมีหลังคาที่เป็นทองคำที่แปลกมากที่ทำเป็นศาลาเล็กๆ เรียกว่า “คร่ำทอง” หมายความว่า เป็นการสลักโดยใช้เส้นทองคำลงไปในเหล็ก และได้มีการลงยาและถมทอง ฝีมือต่างๆ ที่เกี่ยวกับการทำทองคำ เรือใบลำนี้ เป็นรูปแบบของเรือใบสมัยโบราณในเรื่อง พระมหาชนก

เมื่อมูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพทำเสร็จขึ้นมา ก่อนที่ข้าพเจ้าจะไปต่างประเทศเพียงวันเดียว ข้าพเจ้าก็ตั้งใจรับให้โทรถึงท่านนายกรัฐมนตรีให้รับมาดูถึงฝีมือศิลปาชีพ ที่ข้าพเจ้าจะนำไปต่างประเทศด้วย เพราะว่าสวยงามชะเหลือเกิน เด็กชาวบ้าน ๗๓ คน ต้องเรียกได้ว่าเขาเป็นศิลปินของชาติไทย เป็นช่างทองคำหลวง ท่านนายกฯก็ดีแสนดีที่ไม่รู้ล่วงหน้ามาก่อน ก็อุตส่าห์มาดูให้และก็ชมว่าสวยงามมาก และข้าพเจ้าก็บอกว่าจะเอาไปที่สหรัฐอเมริกาด้วย เพื่อเอาไปตั้งแสดงที่นั่น

ทรงเผยฝรั่งทิ้งช่างฝีมือชาวไทย

เพื่อนชาวอเมริกันทั้งหลายก็ชื่นชมตะลึงงันกันทั้งนั้น ในฝีมือการทำทอง พวกเขาบอกว่าฝีมือของคนที่ทำงานชิ้นนี้ จบมหาวิทยาลัยทางด้านศิลปะหรือเปล่า ข้าพเจ้าบอกว่าเปล่าเลย เป็นลูกชานาชาวไร่ที่ยากจน ซึ่งก็สร้างความแปลกใจว่าลูกชานาชาวนาสามารถทำงานฝีมือแบบนี้ได้ เพราะมันสวยเสียเหลือเกิน ฝีมือระดับโลก ข้าพเจ้ายืนยันว่า เป็นลูกชานาชาวไร่จริง ๆ

อีกอย่างหนึ่งที่ข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็นคนไทย ได้เกิดมาในพระบรมพุทธานุภาพ และได้เกิดมาอยู่ในตำแหน่งที่จะได้รับใช้ชาติบ้านเมือง รับใช้ประชาชนคนไทยทั้งหลาย อย่างน้อยทำให้เขาได้รับความสุขโดยทั่วไป ข้าพเจ้าได้แต่เห็นชาวบ้านต่างๆก็เห็นว่าเขาทำงานหนักมากแต่ไม่เคยทราบเลยว่าคนไทยสามารถเป็นศิลปินแห่งชาติได้

พระราชินีทรงชมเชยศิลปาชีพฯ

จนกระทั่งศิลปาชีพเจริญขึ้นมาได้ทุกวันนี้ เพราะลูกหลานชาวไร่ชาวนา และก็ได้บอกกับชาวต่างประเทศว่า ไม่ได้เรียนมหาวิทยาลัยทางศิลปะใดๆ เลย คือชาวบ้านจริงๆ เขาไม่อยากจะเชื่อ บอกว่าสวยเหลือเกิน มายืนดูกันเป็นวงใหญ่เบียดกันแน่น ซึ่งข้าพเจ้าก็คิดว่าสิ่งนี้เป็นความสำเร็จอย่าง

ใหญ่หลวงและได้ फैนเอาเคล็ดต่าง ๆ ของไทยออกมาขัดเกลา และทำให้เขาได้มีโอกาส มีวาสนา ได้แสดงฝีมือความเก่งของเจ้าจริง ๆ

แปลว่าประเทศไทยของเรานี้ เพียบพร้อมและเต็มไปด้วยคนที่มีความสามารถในแขนงต่าง ๆ ขอให้ได้ออกสาเท่านั้นเอง เมื่อได้ออกสาแล้ว เขาก็สามารถแสดงออกมาได้อย่างเต็มที่ เขาเป็นคนไทยที่มีความสามารถ และข้าพเจ้าก็ซาบซึ้งในท่านายกรัฐมนตรี และคณะรัฐบาลที่ได้สนับสนุน มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพมาโดยตลอด ก็เท่ากับว่าให้ชีวิต ให้โอกาสแก่คนไทยเป็นจำนวนมาก ให้ได้มีโอกาสแสดงความสามารถของเขาให้กับประเทศชาติ เป็นกำลังของประเทศชาติ

ท่านนายกฯก็รับมาดู และเอาใจช่วยที่จะแบกไว้ที่อเมริกา เพื่อตั้งโชว์ไปที่ฝรั่งเศส ก็ไปตั้งโชว์ ตอนที่ข้าพเจ้าไปรับรางวัลที่ฝรั่งเศส ในฐานะที่เป็นผู้สนับสนุนปกป้องรักษาศิลปะทั้งดงามต่าง ๆ ของโลกไม่ให้สูญหายไปจากโลกนี้ จึงได้รับรางวัล ซึ่งเป็นคล้าย ๆ เหรียญทองคำ เป็นแผ่นทองคำมากกว่า แกะสลักสวยงามมาก และก็ได้โล่ด้วย

ทรงเชิญชวนรณรงค์ “วันไหม”

บัดนี้ ท่านก็ได้เห็นฝีมือของเพื่อนคนไทยเราด้วยกัน ศิลปาชีพขณะนี้ มีประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ กว่าคน และข้าพเจ้าก็พยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้พวกเขามีกำลังใจ เวลาที่เสด็จแปรพระราชฐาน ไปที่ทางภาคอีสาน ที่สกลนคร ข้าพเจ้าก็ชักชวนชาวบ้านบอกว่า ภาคอีสานนี้ มาช่วยกันทำ “วันส่งเสริมไหม” กัน เพราะภาคอีสานขึ้นชื่อในเรื่องไหมมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ ๕

เพราะคนเหล่านี้ เป็นผู้ปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ที่เป็นที่ขึ้นชื่อมานานแล้ว ตกลงก็ทำสำเร็จ และได้มีการส่งเสริมวันไหมขึ้นที่ จังหวัดสกลนคร ราว ๆ เดือนพฤศจิกายน และข้าพเจ้าก็พยายามชวนเพื่อนฝูงชาติต่าง ๆ มาร่วมกัน ซึ่งก็มีมากขึ้นทุกที ต่างชาติหลายประเทศก็อยากจะมาดู และก็ประกอบกับเราทำในสวนป่าดั้งเดิม ก็เลยสวยงามมาก แล้วก็มื่ออาจารย์ทางศิลปากรชื่อ อาจารย์สมิทธิ ช่วยจัดสวนป่านั้น ได้เป็นที่แสดงผ้าไหมไทยหลายประเภทของชาวอีสาน และคนก็แน่น

ชาวบ้านก็แน่น มาแสดงทอให้ชาวต่างประเทศดู ตั้งแต่สาวไหม ทอไหม ให้ชาวต่างประเทศได้เห็น จากนั้นได้มีการขายไหมต่อโดยที่ศิลปาชีพก็ขาย ชาวบ้านก็ขายนับว่าเป็นวันที่สนุกสนานมาก ชาวต่างประเทศก็เตรียมเงินเตรียมทองมาเพื่อที่จะซื้อ เพราะต้องการเห็นวิธีการทำแบบสด ๆ ร้อน ๆ และให้ชื่อวันนี้ว่าเป็นวันส่งเสริมไหมไทย จากนั้นมีการรับประทานอาหารร่วมกัน

ทรงเผยต่างชาติทั้งวัฒนธรรมไทย

จากนั้นชาวบ้านจากอำเภอต่างๆ หมู่บ้านต่างๆ ก็แสดงการต้อนรับแล้วก็มีกันไปโค้งผู้หญิงสาวๆ มาราวง ชาวต่างประเทศก็สนุกสนานกันดี ท่านนายกฯเองก็โดนโค้งด้วย รู้สึกว่าสนุกสนานหมด ทั้งทูตเองต่างก็แสดงสวัสดิการร่าวกกับชาวบ้าน ชาวบ้านก็สนุก ชาวต่างประเทศก็สนุก ข้าพเจ้าเองก็สนุก รู้สึกเบาใจได้ที่ได้เห็นผู้คนชื่นชมทั้งนั้น

ข้าพเจ้าต้องไม่ลืมว่าวันนี้ ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ก็ทรงได้เปิดโทรทัศน์ชมอยู่ในขณะที่ข้าพเจ้าพูด และพระองค์ก็ทรงรับสั่งว่าพอแล้วนะ เรื่องปากกับน้ำมันนานแล้ว ไม่ต้องพูดแล้ว บางที่ท่านก็ทรงชม บางที่ท่านก็บอกว่ามากเกินไป พอแล้ว หลายปีแล้ว ข้าพเจ้าเป็นกล้วยที่สุด ที่ท่านทรงติดตามขณะไปต่างประเทศ ก็ยังติดตามฟังภาษาอังกฤษที่ข้าพเจ้าพูด เวลาไปอ่านตอนได้รับรางวัลแล้วได้มีการอ่านตอบก็ได้รับสั่งว่า ตรงนั้นไม่ดี ตรงนี้ไม่ดี ทำให้ประหม่าก็อดอนินท์แหละ

ขนาดเรื่องปากที่พูดมานานมากหลายหน ก็ยังไม่ค่อยได้ผลจริงหรือเปล่าท่านนายกฯ ปากก็หมดลงๆ ข้าพเจ้าก็บ่นมาทุกปีก็ยังไม่ได้ผลอะไร ตอนที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวไม่ค่อยทรงสบาย ตอนนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ทราบที่ท่านทรงเจ็บมาก ทรงเป็นไส้เลื่อนก็คงปิดไม่ได้รับสั่งอะไร ข้าพเจ้าก็ไปตามภาคต่างๆ เอง ภาคใต้ ชาวบ้านก็มาปรับทุกข์อย่างที่เขาเคยปรับทุกข์กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ทรงเตือนท้องทะเลกำลังจะตาย

เขабอกว่าเดี๋ยวนี้ เขาเป็นชาวประมงแต่จับปลาไม่ค่อยได้ ออกไปจับก็ได้นิดเดียว ขายได้นิดเดียวรายได้ก็ตกต่ำยากจน ข้าพเจ้าก็รู้สึกว่าเข้าใจว่าคนเราเกิดมากขึ้น ปลาก็ถูกกินมากขึ้น บางครั้งน้ำก็เสีย หรือทิ้งของต่างๆ สกปรกลงไปในแม่น้ำลำคลองมากๆ ในทะเลมากๆ ปลาที่สูญพันธุ์ไปไม่น้อย อย่างหนังสือพิมพ์รู้สึกว่ามีรสวิเศษ ก็พูดถึงว่าท้องทะเลมหาสมุทรต่างๆ กำลังจะตายไป

The ocean are dying

เพราะว่าคนในโลกทิ้งของสกปรกลงไป สัตว์น้ำต่างๆ ก็ทนไม่ได้ก็ทำให้ตายไป สูญพันธุ์ไปพันธุ์ต่างๆ สูญไปเยอะ เขาก็มีความวิตกกังวล ข้าพเจ้าเมื่อไปพบชาวบ้านก็สอนเขาว่า ของอะไรต่างๆ ทั้งหลายก็อย่าทิ้งขว้างลงไปในแม่น้ำลำคลองหมดสิ พอดีเขามาปรากฏเรื่องที่จับปลาไม่ได้ เป็นชาวประมง และก็ยากจน ข้าพเจ้าก็เลยประชุมคณะกรรมการที่ตามเสด็จไป

ทรงทิ้งปะการังเทียม

ตามภาคต่างๆ ตอนนั้นก็มีความปลอดภัย สวรรค์ ตรี จรัส ธาดา มีหลายคน ร่วมกันคิดบอกว่่าก็ลองคิดให้ทิ้งปะการังเทียมลงไปในน้ำก็จะทำให้มีปลามากขึ้น และก็ช่วยกันทุกๆ แผนก

ทั้งทางรถไฟ ทั้งทางทหารเรือ ก็ช่วยกัน เहारรถไฟเก่าๆทิ้งลงไปใต้น้ำมันได้ผล ซึ่งไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะไปถึงขนาดนี้ ไม่ถึงปีปลาต่าง ๆ ก็เริ่มเข้ามาแทนที่จะหนีไปในทะเลลึก เข้ามาตรงจุดที่เราทิ้งปะการังเทียมไว้อย่างใน จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และก็เฝ้าดูผล ปรากฏว่าได้ผลดีมาก ซึ่งชาวบ้านก็บอกว่าเดี๋ยวนี้จับปลาได้ทั้งปลาเล็กปลาน้อย ปลาต่าง ๆ ในที่ที่ไม่เคยมีปลา พวกเขามีเรือประมงเล็ก ๆ ที่ไม่สามารถออกไปไกล ๆ กลัวอันตราย คราวนี้ตั้งแต่ทิ้งปะการัง ปลาต่าง ๆ มากมายขึ้นทุกที ก็เป็นอันว่าสบายใจ ได้จับปลาและพอมีพอกิน เขาก็มาขอใจข้าพเจ้าแต่ก็มีจังหวัดอื่นเข้ามาบอกว่า ทำไมไม่ไปช่วยจังหวัดโน้น จังหวัดนี้บ้าง

ทรงกังวลไม่ได้ช่วยประชาชน

ข้าพเจ้าเอง ก็อยากที่จะแข็งแรงมาก ๆ อย่างเช่น ผ่านท้องคพระปฐมเจดีย์จะไปหัวหิน ก็อธิษฐานขอให้แข็งแรงต่อไป เพื่อที่จะได้ออกไปช่วยราษฎร การที่ทำเช่นนี้เพราะรู้ว่าเขายังยากจนอยู่ อยากจะให้ตัวเองแข็งแรง จะได้ออกไปช่วยได้อย่างสม่ำเสมอ

อย่างที่ไปทางภาคเหนือ พวกที่มาขอความช่วยเหลือก็คือชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เขาบอกว่าเขาไม่อยากจะปลูกฝิ่น แต่ขอให้พ่อหลวง แม่หลวงคิดหาทางทำมาหากินให้เขาหน่อย เขาเกิดมาพ่อแม่เขาก็ปลูกแต่ฝิ่นเขาเองก็ไม่รู้จะทำอะไร เมื่อหยุดปลูกฝิ่น เขาก็ไม่รู้ว่าจะทำกินอย่างไร ข้าพเจ้าก็เห็นใจว่าขนาดแก่ปลูกฝิ่นก็ยังยากจน และก็เสียชีวิต ตายอายุสั้น ๆ ทั้งนั้นเลย คืออายุ ๔๐ กว่าก็ตายแล้ว

เพราะว่าข้างบนนั้นมันหนาวจัด และเขาก็ยากจน กระต๊อบของเขาก็เป็นรูโหว่ พรุน งานการก็ไม่มียะทำ มีไรข้าวก็พอได้กินเท่านั้นเองจะขายก็ไม่ได้ ข้าพเจ้าเลยสัญญากับเขาว่า จะลองพยายามฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ ให้เขา ถ้าหากเขาสัญญาว่าจะเลิกอาชีพปลูกฝิ่น ก็จะช่วยเขา จากนั้นก็ช่วยกันคิด และทุกคนคิดว่าจะทำเกี่ยวกับอาหาร เพราะว่าได้อ่านตามหนังสือพิมพ์นิวส์วีค และฟาร์อีสเทิร์นอีโคโนมิคส์ เขาก็เป็นห่วงกันว่า คนในโลกเกิดมาก แต่ว่าการผลิตอาหารมันยังไม่เพียงพอ

ทรงหนุนธนาคารอาหาร

เพราะฉะนั้น เราต้องร่วมกันผลิตอาหาร คล้าย ๆ กับการทำธนาคารอาหารขึ้นภายในประเทศ ประเทศไหนทำได้ก็ให้ทำ ข้าพเจ้าก็เลยกราบบังคมทูล ปรีक्षा จากนั้นก็ไปซื้อที่ต่างๆ ทำโครงการฟาร์มตัวอย่างถึง ๔ แห่ง ทั่วประเทศไทย อย่างบนเขาก็ซื้อฟาร์มตัวอย่างและเลี้ยงอะไรสารพัด และก็จ้างชาวเขา จ้างชาวบ้านมาทำงานในฟาร์มตัวอย่าง ที่แรกข้าราชการในสำนักก็บอกกับข้าพเจ้าอย่างภาคภูมิใจว่า ได้ซื้อที่ดินถวายเพื่อทำฟาร์มตัวอย่าง และผลก็ออกมาได้เป็นอย่างดีใช้คนแค่ ๕๐ กว่าคน ก็สามารถทำได้เป็นอย่างดี

แต่ข้าพเจ้าก็บอกว่า มันไม่ได้ ที่ข้าพเจ้าทำฟาร์มตัวอย่างขึ้นเพื่อสอนชาวบ้านให้รู้จัก
สะสมอาหารเพิ่มมากขึ้น จะได้ไม่มีปัญหาในเรื่องอาหารการกิน และอย่างที่สอง ก็เพราะต้องการให้
ทุก ๆ คนที่ข้าพเจ้าพบปะ ได้มีอาชีพ ได้มีทางทำมาหากิน คือรับเขาเข้ามาแล้วก็จ่ายเงิน ให้เขาเป็น
ลูกจ้างในฟาร์มตัวอย่าง ในเวลาเดียวกันเขาก็เห็นวิธีเลี้ยงเป็ด เลี้ยงไก่ และสัตว์อื่น ๆ ทั้งหลาย ชาวบ้าน
ก็ให้เห็น และก็ได้เงินทุกวัน ข้าพเจ้าก็ยังบอกว่า ต้องการคนงานมาก ๆ เพื่อให้เขาเหล่านั้นได้
มีงานทำ และเลิกปลูกฝิ่นอย่างเด็ดขาด มาทำงานในฟาร์มตัวอย่าง และหากต่อไปเขาต้องการจะแยก
ตัวออกมาเลี้ยงสัตว์ หรือทำฟาร์มของเขาเอง ก็จะเป็นผลดี ที่เขาได้มาฝึกทำที่นี่แล้ว

ในหลวงให้รักษาป่าชายเลน

ข้าพเจ้าได้พยายามสนับสนุนเรื่องป่าชายเลน โดยที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ได้
สอนข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลาว่า ป่าชายเลน ให้ช่วยกันระวังรักษา เพราะว่าป่าชายเลนเป็นเหมือนสถาน
อนุบาลของสัตว์น้ำเล็ก ๆ ที่ยังไม่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ การที่มีป่าชายเลน ก็ทำให้เขาเลี้ยงตัวเอง
ได้ และรอดชีวิต เป็นปลาใหญ่ขึ้นมา เป็นปูใหญ่ขึ้น กุ้งใหญ่ ปูใหญ่ เจริญเติบโตขึ้นมา และเป็น
อาหารของมนุษย์ต่อไป

หากว่าไม่มีป่าชายเลนแล้ว พันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง พันธุ์ปู ก็คงจะค่อย ๆ สูญไป ก็เท่ากับว่าเป็น
สถานอนุบาล นี่คือนี่ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเคยสอนข้าพเจ้าไว้ ข้าพเจ้าเองก็ตั้งหน้า
ตั้งตาสนับสนุนป่าชายเลน อย่างชาวบ้านเห็นข้าพเจ้าเป็นพระราชินี เขาก็ไม่มีอะไรปิด เขาก็มาเล่า
บอกว่า เขาบุกป่าหมายถึงป่าสงวน เดี่ยวนี้มีที่ดิน ๕๐ ไร่ ข้าพเจ้าก็ดูในประวัติของเขา เห็นว่าเขาทำ
ไร่ทำนาเพียง ๕ ไร่

ข้าพเจ้าก็ถามว่าบุกเข้าไปตั้ง ๕๐ ไร่ แล้วทำไมทำแค่ ๕ ไร่ ก็ได้รับคำตอบว่า ไม่มีน้ำ ถึงได้
ทำอะไรไม่ได้ ข้าพเจ้าก็บอกเขาว่า ชื่นบุกป่าต่อไปมาก ๆ น้ำก็จะน้อยเข้า ๆ ทำอะไรไม่ได้เลย น้ำได้
ดิน น้ำฝนก็จะลดน้อยลง เป็นสิ่งที่เขาสารภาพ และเล่าให้ฟังอย่างเบิกบานข้าพเจ้าก็เตือนว่า ที่หลัง
ให้รู้เอาไว้ว่า ยิ่งซาบซึ่งใจบอกให้รู้ไว้ว่าการที่ทางการเขาสงวนป่าเอาไว้ก็เพื่อความสมดุลของ
ธรรมชาติ เพราะว่าทุกครั้งที่มีการพายุ มีฝนมา ต้นไม้ต่าง ๆ ก็จะดูดน้ำเข้าไปที่ลำต้นและใต้ดินแล้วก็จะ
ได้เป็นน้ำบาดาลเป็นประโยชน์แก่พวกเราเอง

แต่ถ้าเราตัดป่าเพื่อจะเอาที่ดิน และนี่ก็ข้อพิสูจน์แล้วว่า ตัดป่า ๕๐ ไร่ แต่ไม่มีน้ำ ทำได้แค่
๕ ไร่ เขาบอกว่า ถ้าพูดอย่างนี้ก็เข้าใจสิคุณแม่ ก็ไม่ได้บอกอะไร ก็เรายากจน ไหนเราบุกแล้ว ก็บุก
ให้มันเยอะไปเลย เขาก็ซื้อ ๆ น่ารัก เราบอกเขา ที่นี้เขาก็เป็นสมาชิกรักษาพันธุ์ไม้ ทั้งป่าชายเลนและ
ป่าต่าง ๆ ชาวบ้านตั้งขึ้นเอง เข้มแข็งมาก เขาก็ช่วยกันตรวจ ช่วยกันดู

ทรงเฉลียวฟ่องคนไทยไปตัดไม้

อย่างลาวพยายามรักษาป่าไว้ เพราะว่าห่วงเรื่องน้ำใต้ดิน และฝนฟ้าที่จะตกต้องตามฤดูกาล ก็พยายามจะรักษาป่า และคนไทยก็ยังเข้าไปที่ฝั่งลาว จะไปตัดป่าลาวอีก อันนี้คนทางการลาว เขาฟ้องข้าพเจ้าบอกทำไมดอกเตอร์ต่าง ๆ ไม่ช่วยอธิบายให้เขาทราบว่า ป่านั้นสำคัญอย่างไร ข้าพเจ้าก็บอกว่า เขาก็คงอธิบายแล้ว แต่ว่าที่จะให้ประชากรจำนวนมากเข้าใจหมด ก็คงต้องใช้เวลา หน่อย ก็อธิบายให้ท่านฟัง

นี่เป็นกรรยาประธานาธิบดีตามเองนะ บอกว่าคนไทยนี่แปลก นึกว่าการศึกษาสูง แต่โค่นป่า ของตัวเองซะเดียหมดเลย แล้วยังมาข้ามมาตัดป่าฝั่งลาว ขณะเขายังเป็นลัทธิคอมมิวนิสต์อยู่ เขา พูดอะไรก็พูดตรง ๆ ว่า แหม ก่อนที่ท่านจะมาฉันก็ใจไม่ดี เพราะทั้งพระเจ้าแผ่นดินและพระราชินีนี้ ไม่เคยชอบเลย แต่ว่ามาคราวนี้ มารู้จักอยู่แล้วต้องบอกว่าชอบมาก ๆ ก่อนจะกลับก็มีน้ำตาไหลด้วย รักเขา แต่เขาเป็นคนพูดตรง ๆ ไม่มีการพูดมากเหมือนอย่างพวกเรา พูดอะไรก็พูดไปตรง ๆ ทรงชื่นชมงานเหมือนสกลนคร

กลับไปพูดถึงวันเหมือนไหมที่สกลนครชาวต่างประเทศที่ข้าพเจ้าเชิญมา เพิ่มขึ้นทุกปี บอก ชอบเหลือเกิน เห็นงานนี้แล้วสวยงาม เป็นธรรมชาติ มีในป่า และได้ไปเห็นแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นแม่น้ำ ที่สำคัญของเอเชีย เป็นแม่น้ำที่หล่อเลี้ยงคนหลายชาติ เพราะฉะนั้นเขาตื่นเต้นมากไปอยู่ที่สกลนคร ข้าพเจ้าจัดให้เขาอยู่ทีนครพนม ในโรงแรม ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดต่าง ๆ ก็ได้ช่วยสนับสนุนตลอด ชาวต่างประเทศก็ชอบมาก

ทางจังหวัดนครพนม ได้จัดงานประเพณีวัฒนธรรม การลอยกระทง โหลเรือไฟ และยังมี การปล่อยลูกปลาบึก ที่กรมประมงของเราเพาะพันธุ์ได้ ลงสู่มแม่น้ำโขง ซึ่งของเรานี้เป็นที่ประทับใจ ของชาวต่างประเทศมาก ปีนี้ก็จองกันอีกว่าจะต้องไปเฝ้าที่สกลนคร วันที่ ๒๐ กว่า ๆ เดือน พฤศจิกายน สนุกสนานมาก ข้าพเจ้าเองก็สนุกแต่เหนื่อยมาก ต้องส่งภาษาฝรั่งเศสอีกต่อหนึ่ง ภาษา ฝรั่งเศส ก็ไม่ได้ไปมานานแล้ว ก็ไม่ค่อยจะคล่อง ช่ายขวาหน้าหลังก็ส่งภาษาฝรั่งเศสตลอด แต่เขาก็เบื่อกัน เขาชอบตอนร่าง

คราวนี้ก็หวังว่าท่านนายกฯ จะไปร่างกันอีก แล้วทุก ๆ ท่านใครที่ไปได้ ท่านผู้บัญชาการ ตำรวจเคยไปร่างบ้างหรือยัง กองทัพอากาศ กองทัพเรือรู้สึกว่าเขาจะไปเสมอ แล้วใครว่างก็ไปดู ได้ ฝรั่งเศสก็พยายามวาดลวดลาย

ทรงอวยพรให้คนไทยมีความสุข

ข้าพเจ้าก็จะขอจบการพูด ขอลาท่านทั้งหลาย แล้วขอบอกว่าข้าพเจ้ามีความซาบซึ้งน้ำใจ
ของทุกๆ ท่านที่มาให้กำลังใจในปีที่ ๗๑ และหวังว่าปีที่ ๗๒ ก็จะมาให้กำลังใจต่อไป จะได้แข็งแรง
แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรับสั่งกลับหลังว่า ไม่รู้ไปเอาเรี่ยวแรงมาจากใคร เพราะอายุป่านนี้แล้ว
แต่วิ่งเร็วมาตลอด แต่ผ่านนครปฐมก็ขอแรงขอกำลังใจจากสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ก็ขอขอบพระคุณ
ทุกท่านมาก คุณธรรมต่างๆ ที่ข้าพเจ้าทำ ก็ขอให้ทุกท่านประสบความสำเร็จ สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ

ข้าพเจ้าขออวยพรให้คนไทยมีความสุข สุขใจ มีอายุยืนยาว
ยืนทุกประการ